

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 20

“เสริมสร้างองค์ความรู้ขับเคลื่อนการศึกษาและบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

3 ธันวาคม 2568 ทางออนไลน์โปรแกรม Zoom

การศึกษาความตระหนัก ความพึงพอใจ และการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย ในอาคารชุดแห่งหนึ่ง

STUDY OF AWARENESS, SATISFACTION AND PARTICIPATION IN ENVIRONMENTAL MANAGEMENT OF RESIDENTS IN A CONDOMINIUM BUILDING

บัญชา ศรีจันทร์ไทร* พรรณทิพย์ กาหยี, ชัยศรี ธาราสวัสดิ์พิพัฒน์, วิรงรอง ทำโย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา^{1,2,3,4}

srijansai.14001@gmail.com¹, pantip.ka@ssru.ac.th², chaisri.th@ssru.ac.th²,

wirongrong.th@ssru.ac.th⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความตระหนัก ระดับความพึงพอใจ ระดับการมีส่วนร่วม และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความตระหนัก ระดับความพึงพอใจ ระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 ตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54 มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปีขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี รายได้ 50,000.00 บาท-60,000.00 บาท ระยะเวลาในการพักอาศัย 3-5 ปีขึ้นไป มีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X}) = 4.41: S.D. = 0.19 มีความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X}) = 4.42: S.D. = 0.19 การมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X}) = 4.38: S.D. = 0.26 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย พบว่า ผู้พักอาศัย มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด และระยะเวลาในการพักอาศัยแตกต่างกัน มีระดับความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือน และรายได้ แตกต่างกัน มีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ด้านระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย พบว่า ผู้พักอาศัยที่มี เพศ อายุ และระยะเวลาในการพักอาศัยแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือน ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ด้านระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย พบว่า ผู้พักอาศัยที่มี เพศ รายได้และระยะเวลาในการพักอาศัย แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 20

“เสริมสร้างองค์ความรู้ขับเคลื่อนการศึกษาและบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

3 ธันวาคม 2568 ทางออนไลน์โปรแกรม Zoom

คำสำคัญ: ความตระหนัก, ความพึงพอใจ, การมีส่วนร่วม, สิ่งแวดล้อม

Abstract

This research aimed to study the level of awareness, satisfaction, participation and personal factors affecting the level of awareness, satisfaction and participation in environmental management of condominium residents. The research was conducted from a sample of 323 samples. The results of the research found that: The majority of the sample group was male, 54 percent, aged 41- 50 years and over, education level higher than bachelor's degree, income 50,000.00 - 60,000.00 baht, duration of stay 3- 5 years or more, awareness of environmental management, overall at the highest level $\bar{X} = 4.41$: S.D. = 23, satisfaction with environmental management, overall at the highest level $\bar{X} = 4.42$: S.D. = 19, participation of residents in environmental management, overall at the highest level $\bar{X} = 4.38$: S.D. = 26. The personal factors affecting the level of environmental awareness of residents found that residents with different gender, age, highest level of education, and length of stay had no difference in the level of environmental awareness. Residents with different household status and income had different income levels of environmental awareness at a significance level of .05. In terms of the level of satisfaction with environmental management of residents, it was found that residents with different gender, age, and length of stay had no difference in the level of satisfaction with environmental management. Residents with different household status, highest level of education, and income had different levels of satisfaction with environmental management at a significance level of .05. In terms of the level of participation in environmental management of residents, it was found that residents with different gender, income, and length of stay had no difference in the level of participation in environmental management. Residents with different household status, age, and highest level of education had different levels of satisfaction with environmental management at a significance level of .05.

Keywords: Awareness, Satisfaction, Participation, Environment

บทนำ

สิ่งแวดล้อมเข้ามามีบทบาทต่อสังคมและการดำรงชีวิตเป็นอย่างมากในหลายทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมพ.ศ. 2535 เพื่อควบคุม โดยใช้บรรทัดฐานและมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการขออนุญาตก่อสร้างอาคารชุด ซึ่งจำเป็นต่อการสำรวจ ติดตั้งอุปกรณ์วัดฝุ่น เสียง ความสั่นสะเทือน พร้อมขอจัดซื้อแก้ไขการจราจร ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของชุมชนข้างเคียง เมื่อโครงการได้รับอนุญาตการก่อสร้าง เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีความมั่นใจ สนใจอยากเป็นเจ้าของอาคารชุด และจำเป็นต้องกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบ เพื่อเป็น แนวทางการจัดการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

รายงานประจำปี (2566) ของอาคารชุดแห่งหนึ่ง การพัฒนาอย่างยั่งยืนประจำปี 2566 ของวิถึ องค์กรขับเคลื่อนสู่ความยั่งยืน 6 Green 1) GREEN ENTERPRISE การดำเนินธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับการ บริหารจัดการและทุนมนุษย์ 2) GREEN FINANCIAL MANAGEMENT การกำหนดผลตอบแทนและการเติบโต ขององค์กรให้เหมาะสม 3) GREEN DESIGN CONCEPT การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ภายใต้ความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อม 4) GREEN MARKETING MANAGEMENT การตลาดที่เป็นธรรมกับผู้บริโภคและคู่แข่ง 5) GREEN CONSTRUCTION PROCESS การบริหารจัดการผลกระทบที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในกระบวนการ ก่อสร้าง 6) GREEN COMMUNITY MANAGEMENT การดูแลและบริหารจัดการคุณภาพชีวิตของผู้พักอาศัย ในโครงการหลังส่งมอบ โดยการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนภายใต้แนวคิด Green Enterprise นี้ เนื่องจาก โครงการมีพื้นที่ 12 ไร่ หรือ 96.335 ตารางวา มีพื้นที่ห้องพักขยะอาคาร B และ C รวมอยู่หน้าอาคาร B เป็นที่ พักขยะแห่ง 38 ลูกบาศก์เมตร เป็นที่พักขยะเปียก 11 ลูกบาศก์เมตร รวมเป็น 49 ลูกบาศก์เมตร มีจำนวน ห้องพักทั้งหมด แยกเป็น อาคาร A มีห้องพัก 178 ห้อง ร้านค้า 4 ห้อง อาคาร B มีห้องพัก 578 ห้อง ร้านค้า 4 ห้อง, อาคาร C มีห้องพัก 543 ห้อง ร้านค้า 6 ห้อง รวม 1,313 ห้อง จำนวนผู้พักอาศัยอาคาร B 1,872 คน จำนวนผู้พักอาศัยอาคาร C 1,792 คน จึงก่อให้เกิดปัญหาการคัดแยกขยะของผู้พักอาศัยและปัญหาต่างๆ โดยรวมโครงการมีพื้นที่สีเขียวทั้งหมด 4,850 ตารางเมตร มีระบบระบายน้ำเสียแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge) ชนิด Completely Mix รองรับปริมาณน้ำเสียจากอาคาร B ที่อัตราไหลของน้ำเสียสูงสุดเท่ากับ 340 ลูกบาศก์เมตร/วัน ระบบบำบัดน้ำเสียอาคาร C เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge) ชนิด Completely Mix รองรับปริมาณน้ำเสียจากอาคาร C ที่อัตราไหลของน้ำเสียสูงสุดเท่ากับ 340 ลูกบาศก์ เมตร/วัน รวมปริมาณน้ำเสียต่อวัน อาคาร A = 113.52 ลูกบาศก์เมตร/วัน อาคาร B = 323.52 ลูกบาศก์ เมตร/วัน อาคาร C = 311.20 ลูกบาศก์เมตร/วัน จึงใช้เวลาในการบำบัดเป็นเวลานาน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการศึกษาความตระหนัก ความพึงพอใจ และการมีส่วนร่วมต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุดแห่งหนึ่ง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 20

“เสริมสร้างองค์ความรู้ขับเคลื่อนการศึกษาและบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

3 ธันวาคม 2568 ทางออนไลน์โปรแกรม Zoom

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความตระหนัก ระดับความพึงพอใจ ระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด แห่งหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความตระหนัก ความพึงพอใจการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในอาคารชุด แห่งหนึ่ง

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตประชากร** จำนวนผู้พักอาศัยในอาคารชุด แห่งหนึ่ง ทั้งหมด จำนวน 1,313 ห้อง
2. **ขอบเขตตัวแปร**
 - 2.1 **ตัวแปรอิสระ** คือตัวแปรที่สำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพในครัวเรือน เพศ ระดับอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับรายได้ ระดับระยะเวลาในการพักอาศัยของผู้พักอาศัย
 - 2.2 **ตัวแปรตาม** คือระดับความตระหนัก ระดับความพึงพอใจ และระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด แห่งหนึ่ง
3. **ขอบเขตเวลา**
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระหว่างวันที่ 20 ก.พ. 2567 – 15 พ.ค. 2567

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระเบียบวิธีวิจัย** การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของยามาเน่ (Yamane, 1967 อ้างถึงในสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550 และสินพันธุ์พินิจ, 2553) และกำหนดค่าความคาดเคลื่อนจากการสุ่มร้อยละ 5 จากผู้พักอาศัย ที่อาศัยอยู่ในอาคารชุด แห่งหนึ่ง ทั้งหมด 1,313 ห้อง

2. ขั้นตอนการวิจัย

- 2.1 รวบรวมปัญหาการวิจัย
- 2.2 ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดย กำหนดกลุ่มประชากร พื้นที่ศึกษา สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.4 วิเคราะห์ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย
- 2.5 อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากห้องพัก ผู้พักอาศัยภายในอาคารชุด แห่งหนึ่ง ตามจำนวนที่กำหนด และได้แจกแบบสอบถามโดยกำหนดให้ผู้พักอาศัยกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามห้องละ 1 ชุด จึงใช้แบบสอบถามทั้งหมด 323 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%)

4.2 การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความตระหนัก ความพึงพอใจ และการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย

4.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่าง อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานะภาพในครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม รายได้ของครัวเรือน ระยะเวลาในการพักอาศัยที่มี 3 กลุ่มขึ้นไปกับความตระหนัก ความพึงพอใจ และการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความตระหนักความพึงพอใจการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 323 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 54 และเพศหญิง ร้อยละ 46 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปีขึ้นไป มีระดับมากที่สุด ร้อยละ 53 กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับมากที่สุด ร้อยละ 89 รายได้ของกลุ่มผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำงาน มีระดับมากที่สุด ร้อยละ 18 ระยะเวลาในการพักอาศัย 3-5 ปีขึ้นไป มีระดับมากที่สุด ร้อยละ 39

2. ระดับความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด

ผลการวิเคราะห์ระดับความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพักภาพรวมอยู่ในระดับความตระหนักมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.39 เมื่อพิจารณาตามรายข้อตามลำดับที่สำคัญ พบว่า ผู้พักอาศัยให้ความสำคัญ อันดับที่หนึ่ง คือ การติดตั้งเครื่องดูดอากาศ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.47 รองลงมา คือ การติดตั้งบ่อดักไขมันในห้องครัว โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.47

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด

ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพักภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.41 เมื่อพิจารณาตามรายข้อตามลำดับที่สำคัญ พบว่า ผู้พักอาศัยให้ความสำคัญ อันดับหนึ่ง คือ การออกแบบห้องพักคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่แสงสว่างเพียงพอและทาสีสวยงาม โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.5 รองลงมา คือ การติดตั้งบ่อดักไขมันทำให้ใช้เวลาในการบำบัดน้ำเร็วขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.53

4. ระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามสถานภาพในครัวเรือน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อหาความแตกต่างด้วยค่าสถิติเอฟ (F-test) พบว่า ค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .002 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือนแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.2 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามเพศ เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าสถิติที (T-test) พบว่าค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .065 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีเพศแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

4.3 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามอายุ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อหาความแตกต่างด้วยค่าสถิติเอฟ (F-test) พบว่าค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .094 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

4.4 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อหาความแตกต่างด้วยค่าสถิติเอฟ (F-test) พบว่าค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .263 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

4.5 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามรายได้ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อหาความแตกต่างด้วยค่าสถิติเอฟ (F-test) พบว่า ค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .002 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีรายได้แตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.6 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยจำแนกตามระยะเวลาในการพักอาศัย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อหาความแตกต่างด้วยค่าสถิติเอฟ (F-test) พบว่าค่า Sig. ที่ได้มีค่าเท่ากับ .455 แสดงว่าผู้พักอาศัยที่มีระยะเวลาในการพักอาศัยแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมของผู้พักอาศัยในอาคารชุด แห่งหนึ่ง

1) การจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมของผู้พักอาศัย ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของ ผู้พักอาศัยภายในห้องพักอาคารชุด

เมื่อพิจารณาตามรายชื่อตามลำดับที่สำคัญ พบว่าผู้พักอาศัยให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ดังนี้ อันดับที่หนึ่ง การออกแบบห้องพักได้รับแสงจากข้างนอกได้ดี
รองลงมา การติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ควรเป็นหลอดไฟฟ้าประหยัดพลังงานเป็นหลอดไฟ แอลอีดี (LED)
ประหยัดพลังงานด้านสิ่งแวดล้อม ตามมาด้วย การติดตั้งอุปกรณ์ และระบบประปา ที่ใช้มีคุณภาพเหมาะสม,
การติดตั้งเครื่องปรับอากาศบางห้องติดตั้งไม่ตรงตำแหน่ง ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน, ออกแบบ และติดตั้ง
อุปกรณ์ห้องน้ำ/ห้องส้วม มีความเหมาะสมต่อสภาพการใช้งานดี, การติดตั้งบ่อดักไขมันในห้องครัว ตู้ชุดครัว
รับซิงค์ที่ออกแบบใช้วัสดุแผ่นไม้ (Particle Board) ที่เกิดการยุ่ง่ายเมื่อถูกน้ำควรเป็นวัสดุ พีวีซี (PVC) พื้น
ใต้ซิงค์ล้างจานควรติดตั้งบ่อดักไขมัน เพื่อป้องกันการอุดตันภายในท่อน้ำก่อนลงบ่อพักของชั้นล่างมีการอุดตัน
บ่อย, การติดตั้งระบบอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยเหมาะสม, ควรติดตั้งเครื่องดูดอากาศภายในห้องพัก, ผนังห้อง
เสียงเล็ดรอดเข้ามาจากห้องข้างเคียง ทักษะคุณภาพของตัวอาคารควรออกแบบติดตั้งมุ้งลวดที่ให้ความกลมกลืน
กับสีอาคารป้องกันแมลงเม่า ยุง สัตว์เลื้อยคลานหรือนก เพื่อใช้พื้นที่ให้คุ้มค่า และเกิดความปลอดภัยในพื้นที่
ระเบียง

2) สรุปลำดับแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ของผู้พักอาศัยภายในห้องพักในอาคารชุด

- (1) การออกแบบห้องพักได้รับแสงจากข้างนอกได้ดี
- (2) การติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ควรเป็นหลอดไฟฟ้าประหยัดพลังงานเป็น
หลอดไฟแอลอีดี (LED) ประหยัดพลังงานด้านสิ่งแวดล้อม
- (3) การติดตั้งอุปกรณ์ และระบบประปา ที่ใช้มีคุณภาพเหมาะสม
- (4) การติดตั้งเครื่องปรับอากาศบางห้องติดตั้งไม่ตรงตำแหน่งทำให้สิ้นเปลือง
พลังงาน
- (5) การออกแบบ และติดตั้งอุปกรณ์ห้องน้ำ/ห้องส้วม มีความเหมาะสม

อภิปรายผล

- 1) ความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพักในอาคารชุด แห่งหนึ่ง
โดยภาพรวม มีระดับความตระหนักมากที่สุด สอดคล้องตามแนวคิดและทฤษฎีของ (เริงชัย คงสม (2547)) โดย
กล่าวว่า ความตระหนักเป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความรู้สึก ความปรารถนาของบุคคลโดยมีเหตุการณ์

สภาพแวดล้อมจากภายนอกเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนัก โดยความตระหนักอันดับหนึ่งคือ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องพัก โดยให้ความสำคัญกับการติดตั้งเครื่องดูดอากาศ เนื่องจากห้องชุดพักอาศัยมีลักษณะเป็นห้องที่มีหน้าต่างด้านเดียว (Single-sided ventilation) ส่งผลให้ระบบระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติได้ไม่มากนักลมหรืออากาศไม่สามารถไหลผ่านห้องได้เนื่องจากมีช่องเปิดหรือหน้าต่างเพียงแคด้านเดียวจึงไม่เกิดการระบายอากาศแบบลมผ่านอาคาร (Cross ventilation)

2) ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ตามแนวคิดและทฤษฎีของลำ (Lam,s.y.,Shankar,v., Erramilli,M.K., & Murthy,B. (2002) อ้างโดยนิยาม ความพึงพอใจของลูกค้าว่าเป็นระดับความปลื้มยินดีต่อคุณภาพของสิ่งที่รับและวัดความพึงพอใจ คือ การวัดแบบภาพรวม ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์จากการเข้ามาเกี่ยวข้องกับสินค้าบริการหรือผู้ให้บริการ โดยความพึงพอใจอันดับหนึ่งคือ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องพัก โดยมีความพึงพอใจกับการจัดพื้นที่สีเขียวเป็นสัดส่วนเหมาะสม คือโครงการจัดให้มีพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ และมีความร่มรื่นสวยงามกับโครงการพื้นที่สีเขียวของโครงการจะอยู่ชั้นล่างทั้งหมดมีประมาณ 4,850 ตารางเมตร หรือเมื่อนำมาคิดสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อจำนวนผู้พักอาศัย และพนักงานประจำโครงการ (4,418 คน) จึงเท่ากับ 1:1 ตารางเมตร ต่อผู้อาศัย 1 คน

3) ระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด อันดับหนึ่งคือ จัดการด้านระบบความปลอดภัยและการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านระบบสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามรายข้อตามลำดับที่สำคัญ พบว่า ผู้พักอาศัยให้ความสำคัญ อันดับหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ โดยแนวคิดตามการบริหารจัดการสรุปรูปแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วม การค้นหาปัญหาและสาเหตุ เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นริเริ่มในเบื้องต้นของการมีส่วนร่วมพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

4) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุดแห่งหนึ่ง พบว่า ผู้พักอาศัยที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาในการพักอาศัยแตกต่างกันมีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มี สถานภาพในครัวเรือนและรายได้ แตกต่างกัน มีความตระหนักต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ บำรุงสุข (2555) ซึ่งแจ้งว่า รายได้ที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

5) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุดแห่งหนึ่ง พบว่า ผู้พักอาศัยที่มี เพศ อายุ และระยะเวลาในการพักอาศัย แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือน ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

นันทน์ภัส หัตถะปะนิตน (2558) กล่าวว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

6) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้พักอาศัยในอาคารชุดแห่งหนึ่ง พบว่า ผู้พักอาศัยที่มี เพศ รายได้ และระยะเวลาในการพักอาศัย แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้พักอาศัยที่มีสถานภาพในครัวเรือน อายุ และระดับการศึกษาสูงสุด แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ สุชีเกตุ (ม.ป.ป) ซึ่งแจ้งว่า อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

(1) ควรมีการประสานแผนดำเนินงานร่วมกันกับเจ้าของร่วมหรือผู้พักอาศัย และหน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดอบรมเพื่อส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

(2) ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการจัดฝึกอบรมในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อการอุปโภคบริโภค

(3) หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเขตบางพลัด ควรประสานความร่วมมือในการวางแผน ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการอุปโภคบริโภคในภาพรวมของเขตบางพลัด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

(1) ควรขยายพื้นที่ศึกษาไปยังอาคารชุดในเขตเมืองอื่น เช่น เขตชานเมือง หรือจังหวัดใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม ความตระหนัก ความพึงพอใจ และการมีส่วนร่วมของผู้พักอาศัยในบริบทที่แตกต่างกัน

(2) การใช้แบบสอบถามอย่างเดียวอาจไม่สามารถเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านพฤติกรรมหรือแรงจูงใจของผู้พักอาศัยได้ครบถ้วน จึงควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม) และเชิงคุณภาพ (สัมภาษณ์เชิงลึก หรือสนทนากลุ่ม) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและรอบด้านมากยิ่งขึ้น

(3) การวิจัยในอนาคตอาจพิจารณาใช้การวิจัยแบบติดตามผล (Longitudinal Research) เพื่อประเมินผลการดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมของอาคารชุดในระยะยาว ว่ามีประสิทธิภาพหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้พักอาศัยอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2560). *คู่มือแนวทางการวางและจัดทำผังเมืองรวม*. กรุงเทพฯ: กรมโยธาธิการและผังเมือง.
- กรมควบคุมมลพิษ. (2564). *ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดแยกองค์ประกอบมูลฝอย ณ สถานที่กำจัดมูลฝอย*. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมมลพิษ.
- กรุงเทพมหานคร. (2564). *คู่มือปฏิบัติงานของสำนักการระบายน้ำ: ภารกิจด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักการระบายน้ำ.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2564). *ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์การป้องกันและกำจัดแมลง*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *คู่มือเทคโนโลยีการจัดการสิ่งปฏิกูล*. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย.
- คู่มือพักอาศัยในคอนโดลุมพินี. (2564). *Lumpini Place Chaengwatthana–Pakkret Station*. กรุงเทพฯ: บริษัทผู้จัดทำ.
- เริงชัย คงสม. (2547). *ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับยาเสพติด (ยาบ้า) : ศึกษาเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนในระบบและนอกระบบโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.)*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทน์ภัส หัตถะปะนิตน์. (2558). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนอินทปัญญา วัดใหญ่อินทาราม สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- รุ่งทิพย์ บำรุงสุข. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาเขตลุ่มแม่น้ำแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม (สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 14)*. กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- อรอนงค์ สุชีเกตุ (ม.ป.ป.). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมเขตชุมชนรามคำแหง 35 กรุงเทพมหานคร. สืบค้นวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin10/6314154245.pdf>*
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1980). Participation's place in rural development: Seeking clarity through specificity. *World Development*, 8(3), 213-235. [https://doi.org/10.1016/0305-750X\(80\)90011-X](https://doi.org/10.1016/0305-750X(80)90011-X).

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 20

“เสริมสร้างองค์ความรู้ขับเคลื่อนการศึกษาและบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

3 ธันวาคม 2568 ทางออนไลน์โปรแกรม Zoom

Huntington, S. P., & Nelson, J. M. (1976). *No easy choice: Political participation in developing countries*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Lam, S. Y., Shankar, V., Erramilli, M. K., & Murthy, B. (2002). Customer satisfaction and loyalty in online and offline environments. *Journal of Marketing Research*, 39(3), 243–254. <https://doi.org/10.1509/jmkr.39.3.243.19108>

Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York, NY: Harper and Row.